

Plenárisülés-dokumentum

A8-0234/2016

18.7.2016

JELENTÉS

a halászati ellenőrzések egységessé tételének mikéntjéről Európában
(2015/2093(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Isabelle Thomas

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	15
ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	20

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a halászati ellenőrzések egységessé tételének mikéntjéről Európában (2015/2093(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU-Szerződés 3. cikkének (3) bekezdésére, amely az „Európa fenntartható fejlődése” melletti szükséges kötelezettségvállalást irányozza elő, valamint előírja „a környezet minőségének magas fokú védelmét és javítását”, továbbá az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 11., 43. és 191. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK rendeletre,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU rendeletre és különösen annak 15. és 36. cikkére,
- tekintettel a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal létrehozásáról szóló 2005. április 26-i 768/2005/EK tanácsi rendeletre,
- tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1010/2009/EK tanácsi rendeletre,
- tekintettel a 2015/812/EU rendeletnek a kirakodási kötelezettségre vonatkozó részére, és különösen a 7. és 9. cikkére,
- tekintettel a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre,
- tekintettel a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra vonatkozó 2014. február 5-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A8-0068/2016) („Európai Halászati Ellenőrzési Hivatal” – PECH/8/05354),
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (B8-0581/2016) („A halászati és akvakultúra-termékeknek a vendéglátásban és a kiskereskedelemben való

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0083.

nyomonkövethetősége” – PECH/8/05296),

- tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A8-0234/2016),
- A. mivel a közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet hatálya az Európai Unió egész területére kiterjed;
- B. mivel a 404/2011/EU végrehajtási rendeletben foglalt különböző vizsgálati modellekben szereplő vizsgálati formákat nem harmonizálták, ugyanazon témákra eltérő elnevezések használatosak, ami a hatóságok közötti információátadásban működési nehézségeket okoz;
- C. mivel a legutóbbi, az elektronikus hajónaplók végrehajtásához alapvetően szükséges adatcsere-protokollokat 2010 júliusában fejezték be, és mivel az elektronikus hajónaplók 2010 januárja óta kötelezők;
- D. mivel az európai halászati ellenőrzés szabályossága, gyakorisága, tartama, komolysága, alapossága, hatékonysága és módszerei tekintetében valós eltérések mutatkoznak, illetve a halászok ilyen eltéréseket érzékelnek, és egyenlő és megkülönböztetésmentes elbánásra van szükség;
- E. mivel a halászati ellenőrzési erőfeszítéseknek szükségszerűen építeniük kell a halászati ágazat teljes körű és aktív részvételére;
- F. mivel a pontrendszer a halászhajókat és nem a hajótulajdonosokat, a halászat vagy a termelési láncban részt vevő egyéb személyeket bünteti;
- G. mivel a halászati ágazat a tengerekkel és óceánokkal való fenntartható gazdálkodás fontos szereplője;
- H. mivel az esetleges regionális eltérések mellett a tagállamok között jelentős különbségek vannak az európai, különösen az „ellenőrzési” rendeletből eredő rendeletek alkalmazása terén, és mivel minden egyes tagállam saját egyedi jogrendszerrel és eltérő igazgatási és igazságszolgáltatási szerkezettel rendelkezik, amely szükségszerűen tükröződik a KHP szabályainak való meg nem felelés esetén kiszabott közigazgatási és/vagy büntető szankciók rendszerében és abban is, hogy e rendszerek az egyes tagállamok között eltéréseket és igazságtalanságokat eredményeznek;
- I. mivel megállapítást nyert, hogy kockázatokat hordoz, ha a nemzeti ellenőrzési hatóságok nem mindenkor férnek hozzá a külföldi hajók hatékony ellenőrzéséhez szükséges lényeges adatokhoz, és mivel az ellenőrzésekkel és szankciókkal kapcsolatos eltérő megközelítések problémát okoznak a tagállamok számára az észlelt jogsértések lobogó szerinti államokkal való nyomon követésekor;
- J. mivel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatból származó, az Unióba beáramló termékekre vonatkozóan szigorúbb ellenőrzésekre van szükség, és valamennyi tagállamban garantálni kell az ilyen halászat azonos szintű ellenőrzését;
- K. mivel az 1224/2009/EK rendelet és a megfelelő szankciók végrehajtásáért a tagállamok

felelnek;

- L. mivel egyes tagállamok nem rendelkeznek speciális halászati ellenőrzési egységekkel;
- M. mivel az Európai Halászati Ellenőrzési Hivatal (EFCA), amelyet a közös halászati politika szerinti legmagasabb szintű közös ellenőrzési normák előmozdítása érdekében hoztak létre, a rendelkezésére álló erőforrások korlátozottsága ellenére hatékony szerepet játszik az ellenőrzési rendszer egységes végrehajtásában;
- N. mivel az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA), különösen a 11-06-62-02. (a közös halászati politika (KHP) és az integrált tengerpolitika ellenőrzése és végrehajtása), valamint a 11-06-64. (EFCA) költségvetési tételeivel hozzájárulhat a halászati ellenőrzés tökéletesítéséhez és korszerűsítéséhez;
- O. mivel a kirakodási kötelezettség már alkalmazandó, és az a halászati szereplőket aránytalanul súlyosan érinti, mivel ugyan a szereplők az uniós jog értelmében megengedett eszközöket és felszereléseket használnak, és minden lehetséges módon kerülnek a járulékos fogásokat, pusztán azért is megbüntethetik őket, mert e fogások meghaladják az uniós és a nemzeti jog szerint megengedett maximális mennyiséget;
- P. mivel a halászati technikák és felszerelések változnak és fejlődnek, és a hatékonyság érdekében az ellenőrzési rendszereket és technikákat is korszerűsíteni kell; emlékeztet arra, hogy erre a célra az ETHA-t is fel lehet használni;
- Q. mivel az ellenőrzés szempontjából a kirakodási kötelezettség olyan fontos kérdés, amelyre a jogalkotónak és az ellenőrzésért felelős hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk;
- R. mivel az alacsony költségekkel működő távoli megfigyelési technológiák, például az automatizált azonosító rendszer (AIS) lehetővé teszik az önkéntes ellenőrzést, továbbá megkönnyítik a nyomon követést és fokozzák a halászok biztonságát;
- S. mivel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat és az abból származó fogásokkal való kereskedés globális szinten bűncselekménynek minősül;
- T. mivel a halárverések létfontosságú szerepet töltenek be a tengeri élelmiszerek ágazatában, és központi szerepet játszanak a kirakodott halak ellenőrzésében;
- U. mivel a tagállamok eltérő jogrendszerekkel rendelkeznek, és mivel a begyűjtött bizonyítékoknak a büntető eljárást lefolytató tagállamok ezen egyedi rendszerein belül elfogadhatóknak és felhasználhatóknak kell lenniük;
- V. mivel az ellenőrzési rendelet végrehajtásában a legjobb szövetségesek a megfelelően képzett, ösztönzött halászok, akik tisztában vannak ezen ellenőrzések előnyeivel, és tevékenyen tiszteletben tartják őket;

I. A harmonizációt fékező tényezők

- 1. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a halászati tevékenységek hatékony ellenőrzését az élő tengeri erőforrások fenntartható kiaknázásának és az uniós flották számára egyenlő versenyfeltételek garantálása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az

ellenőrzési rendelet hatékony végrehajtását;

2. hangsúlyozza, hogy az Unió által a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat ellen világszerte folytatott, nagyszabású küzdelemhez az ellenőrzési rendelet saját felségvizeinken való hatékony alkalmazásának kellene társulnia;
3. hangsúlyozza az ellenőrzések körének sokféleségét és a különböző ellenőrzési helyszínek közötti eltéréseket, illetve a halászati ellenőrzések ebből eredő diszkriminatív jellegét, minthogy egyes tagállamokban az ellenőrzést úgy szervezik meg, hogy a halászati eszközöktől egészen a fogyasztóig terjedjen, míg mások kizárólag bizonyos láncszemekenél végeznek vizsgálatot, ezzel például a fogások szállításával vagy az étkeztetéssel kapcsolatos szempontokat is kizárva az ellenőrzésből;
4. elismeri, hogy a jelenlegi ellenőrzési rendelet a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatról szóló rendelettel együtt jelentős eredményeket hozott az ellenőrzési rendszerben a számos, korábban különálló rendelet megszüldésére, az új technológiák alkalmazási lehetőségének bevezetésére, a szankciók harmonizálására irányuló előzetes lépések megtételére, a Bizottság és a tagállamok szerepének egyértelművé tételére, a nyomonkövethetőség javítása és más előrelépések tekintetében;
5. emlékeztet arra, hogy a rendeletek halászok általi elfogadottságát befolyásolja, hogy a végrehajtás hatásait tisztességesnek tartják és a rendeleteket észszerűnek találják-e, valamint hogy a rendelet és a hagyományos halászati sémák és gyakorlatok összeegyeztethetők-e egymással;
6. szükségesnek céli a halászatra vonatkozó normák tisztázását, osztályozását és kidolgozását a különböző tengeri területeken;
7. megállapítja, hogy az ellenőrzéseket sokféle módon szervezik, egyes tagállamok felosztják őket a különböző közigazgatási szervek között, mások egyetlen szervhez rendelik őket, továbbá megállapítja, hogy az ellenőrzésekhez felhasznált eszközök, felszerelések és emberi, logisztikai és pénzügyi erőforrások igen sokfélék; megjegyzi továbbá, hogy e körülmények megnehezítik az irányítás átláthatóságának és az információ hozzáférhetőségének biztosítását;
8. hangsúlyozza, hogy az ellenőrzések hatékonysága az Unión belüli halászterületek nagyfokú sokféleségétől függően is változik, mivel vannak köztük szűk, korlátozott övezetek, amelyek halászati erőforrásain lényegileg a szomszédos tagállamok osztoznak, illetve igen távoli és félreeső fekvésű övezetek is; fenntartja, hogy a kiterjedt és főként óceáni jellegű kizárólagos gazdasági övezetekkel rendelkező legkülső régiók sajátos jellemzői, a kiaknázott halállományok típusa és az alternatív erőforrások hiánya egyértelműen szigorúbb ellenőrzési intézkedéseket tesz szükségessé e régiókban, amelyek nagymértékben függenek a halászatától, és igen sérülékenyek a KHP szabályait köztudottan megsértő flották által okozott súlyos károkkal szemben;
9. nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy maradéktalanul és megfelelően hajtsák végre az ellenőrzési rendeletet annak érdekében, hogy egyértelműen lássák, a soron következő felülvizsgálat során mely részeket kell tökéletesíteni, valamint hogy ezáltal a jövőben is működőképes és könnyen alkalmazható ellenőrzési rendeletet biztosítsanak;

10. megjegyzi, hogy megközelítésbeli különbség van a kockázatértékelésen alapuló ellenőrzések és a halászati tevékenységre és a fogások értékesítési csatornáira vonatkozó véletlenszerű ellenőrzések között;
11. megállapítja, hogy a technikai intézkedések jelenlegi összetettsége és az esetlegesen egymásnak ellentmondó rendelkezések hatalmas száma, a számos eltérés és mentesség, a különböző jogi szövegekben elszórtan elhelyezett rendelkezések nem csak a megértésüket, hanem az ellenőrzésüket és érvényre juttatásukat is megnehezíti;
12. emlékeztet arra, hogy a véletlenszerű ellenőrzéseket a kirakodás időpontjában végzik, míg a tengeren végzett ellenőrzések, mivel kockázatértékelésen alapulnak, nyilvánvalóan nagyobb arányban derítenek fényt a jogsértésekre, mint a szárazföldön elvégzett vizsgálatok;
13. emlékeztet arra, hogy mivel a halászatra vonatkozó kirakodási kötelezettség alapvető változást jelent, az (EU) 812/2015 salátarendelet kétéves alkalmazkodási időszakot ír elő, amelynek lejártá előtt a kirakodási kötelezettség megsértése nem tekinthető súlyos jogsértésnek; kéri ezen időszak szükség szerinti meghosszabbítását;
14. megjegyzi, hogy az 1224/2009/EK rendeletben található nagyszámú fakultatív rendelkezésnek köszönhetően a tagállamok, sőt néha a régiók is eltérően ültetik át a szabályokat nemzeti és regionális jogukba; hangsúlyozza, hogy egyes rendelkezései a gyakorlatban nehezen juttathatók érvényre, vagy mert a szabályozás kevésbé igazítható a valósághoz, például a halászati ágazat tengeri medencénként, tagállamonként és halászati övezetenként igen eltérő, meghatározó jellemzői (flott, halászati eszközök, halászterületek és célfajok) miatt, vagy mert az ellentmondások az ellenőrök számára több eltérő értelmezésre adnak lehetőséget;
15. megállapítja, hogy eltérés van a tagállamok között a jogsértések mértékében, illetve hogy ugyanazon jogsértésre közigazgatási vagy büntetőjogi szankciót alkalmazhatnak; azt állítja, hogy a pontalapú, a nem megfelelés esetén pontlevonással járó halászati engedély-rendszer jelentős európai eszköz, mivel súlyos jogsértések esetén szankcionálási keretet biztosít, ugyanakkor a szükséges egységesség híján csak súlyosbítja a tagállamokban a gazdasági szereplők között már eddig is méltánytalan, egyenlőtlenségeket eredményező helyzetet; kéri e szankciók tekintetében fennálló eltérések elkerülését;
16. megjegyzi, hogy a bizalom és az átláthatóság tagállamok közötti hiánya a rendelettel kapcsolatos információmegosztás hiányának egyik fő problémája; ösztönzi e helyzet megoldását a valamennyi halászra kiterjedő egyenlő versenyfeltételek biztosítása és igazolása érdekében;
17. emlékeztet arra, hogy az EFCA gondoskodik az ellenőrzésre, felügyeletre és megfigyelésre vonatkozó közös normák alkalmazásáról, és a közös megvalósítási tervek révén megkönnyíti a tagállamok közötti operatív együttműködést; ismételten rámutat, hogy meg kell erősíteni az EFCA megbízatását annak érdekében, hogy közös halászati ellenőrzési műveleteket hozzon létre, amelyek lehetővé teszik számos helyi, regionális és nemzeti hatóság, valamint az uniós szinten parti őrsergi feladatot ellátó uniós ügynökségek hatékony és összehangolt fellépését; kéri, hogy az EFCA több erőforrást különítsen el e feladatra;

18. úgy véli, hogy a halászati felügyelők képzésének az EFCA által létrehozott „alaptanterve” lényeges pontja a felügyelők képzésére és az ellenőrzési eljárásra irányuló szabványosításnak, és kéri, hogy azt valamennyi tagállam alkalmazza; megállapítja, hogy a tagállamok nem ugyanazzal a képzési referenciarendszerrel rendelkeznek, ha mégis, csak önkéntes alapon, azaz a képezések tartalma, a toborzás és a kitűzött célok mind eltérőek;
19. megállapítja, hogy a halászok képzése és tájékoztatása tagállamonként eltérő, és hogy az „ellenőrzési” rendeletben meghatározott, az egyszerűsítést vagy a hozzáférhetőséget szolgáló egyetlen eszköz sem valósult meg; úgy véli, hogy e helyzetben nincs meg a kellő tudatosság, ami komolyan gátolja a jogszabályok kívánatos, harmonizált alkalmazását; határozottan ösztönzi ezen eszközök mielőbbi végrehajtását;
20. megjegyzi, hogy noha a fogyasztók az évek folyamán a Bizottság széles körű tudatosságnövelő kampányának köszönhetően tudatosabbá váltak az általuk vásárolt áruk eredetét és azonosítását illetően, ugyanazok a fogyasztók nem kapják meg a megfelelő tájékoztatást a számukra az éttermekben felszolgált haltermékekről, mivel a kereskedelmi lánc e végső elemére vonatkozóan nem léteznek kötelező előírások;
21. hangsúlyozza, hogy az új nyomonkövetési, valamint valós idejű információtovábbítási és kommunikációs technológiák felhasználása elengedhetetlen a tengeri felügyelet tökéletesítéséhez; kéri a tagállamok által használt eszközök műszaki kompatibilitásának megoldását, valamint az ellenőrzéssel kapcsolatos adatbázisok részleges megosztását, továbbá a rendszerből eredő eltérések és hatékonyságcsökkenés kiküszöbölését;
22. rámutat, hogy nem értékelték az egyes szabályoknak a hajók eltérő technológiai szintjéből, a helyi logisztikából és az ágazat különböző kikötőkben való megszervezéséből eredő tényleges végrehajthatatlanságát;
23. kiemeli az ETHA szerepét, amelyet a 2014 és 2020 közötti időszakban – különösen a közös halászati politika célkitűzéseinek ellenőrzésére rendelve – 580 millió eurót kitevő költségvetése révén töltött be;
24. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az egységes piac egységességét, valamint hogy a tagállamokban egyenértékű módon, a tagállamokon belüli és kívüli ellenőrzések során egységes minőségi szinten teljesítik az ellenőrzési előírásokat, attól függetlenül, hogy a termékeket mely határon léptetik be az Unióba;

II. Jobbítási javaslatok

25. támogatja az uniós jogi szabályozás egyszerűsítését és tökéletesítését, valamint az igazgatási terhek csökkentését a minőségi jogalkotás érdekében, különösen az 1224/2009/EK tanácsi rendelet korlátozott körű és célzott felülvizsgálata révén, amely a tervek szerint legkésőbb 2017-re várható, megtartva ugyanakkor azokat a hatékony szabályokat, amelyek megelőzik, felfedik és szankcionálják a KHP megsértését, és elsősorban a normák különböző tagállamok közötti végrehajtásának javítására összpontosítva, főként nagyobb fokú harmonizációra törekedve, feltéve, hogy e harmonizáció a meglévő erőteljes ellenőrzési kereten alapul, és nem jár a legmagasabb szintű munka-, környezet-, szakszervezet- vagy társadalomvédelmi normák felhígításával;

26. úgy ítéli meg, hogy az új KHP-ban előirányzott regionalizációhoz stabil és harmonizált ellenőrzési rendszerre van szükség; határozottan ellenzi az „ellenőrzési” rendelet gyengítését, és úgy véli, hogy a tagállamok már most is élhetnek a jelenlegi keret által biztosított rugalmassággal;
27. kéri, hogy az európai intézmények működjenek együtt a halászati ágazattal e felülvizsgálat során, különösen a hagyományos kisüzemi part menti halászat terén, amelynek védelmére és előmozdítására minden új jogszabálynak törekednie kell;
28. hangsúlyozza, hogy a jogi eszközök kidolgozása vagy felülvizsgálata során tárgyalásokat kell folytatni a különböző nemzeti, legkülső régióbeli és regionális hatóságokkal;
29. úgy véli, hogy a tagállamok közötti szorosabb együttműködés az ellenőrzések további harmonizációjának egyik módja lenne; hangsúlyozza e tekintetben az uniós halászati ellenőrzési rendszer szerinti kötelezettségeknek való megfeleléssel foglalkozó szakértői csoport jelentőségét;
30. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a kötelező szabályok végrehajtása előtt meg kell teremteni a jogi és működési környezetet, ezzel elkerülve a paradox helyzeteket;
31. úgy véli, hogy a Bizottságnak gondoskodnia kell az egységes és pontos átültetésről, és meg kell győződnie a meglévő szabályozás végrehajtásának helyzetéről, például azáltal, hogy megállapítja az egyes tagállamok által minimálisan ellenőrizendő szállítmányok százalékos arányát; úgy véli továbbá, hogy az ellenőrzési eljárásoknak átláthatóknak, kiegyensúlyozottaknak és szabványosítottaknak kell lenniük, lehetővé téve, hogy a tagállamok egyenrangú felek legyenek halászaik ellenőrzése tekintetében, valamint hogy az ellenőrzési szabályoknak egyszerűbbeknek, átfogóbbaknak és következetesebbeknek kell lenniük;
32. támogatja az ellenőrzések szigorítását a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatból származó hal behozatalának megelőzése érdekében, többek között olyan nemzeti hírszerző csoportok létrehozása révén, amelyek a kockázatok feltárására legjobb képesítéssel rendelkező, szakosodott halászati ellenőrökből állnak, valamint a minimálisan ellenőrizendő szállítmányok százalékos arányának megállapítása révén;
33. úgy véli, hogy a kirakodási kötelezettség tekintetében jó minőségű adatok gyűjtésére, kezelésre és felhasználásra van szükség a kirakodási kötelezettség tényleges végrehajtásának ellenőrzése és értékelése céljából, valamint annak érdekében, hogy az adatgyűjtés megfeleljen a felülvizsgált KHP-ból eredő követelményeknek;
34. kéri a tagállamokat és tengeri halászati ellenőrzési hatóságait, hogy hozzanak létre szakosodott halászati ellenőrökből álló csoportokat; támogatja és ösztönzi a tagállamok közötti együttműködés fokozását ellenőrök, ellenőrzési módszerek és adatok cseréje, közös kockázatelemzések, valamint a lobogójuk alatt közlekedő hajók kvótáira vonatkozó információk megosztása révén;
35. emlékeztet arra, hogy a tagállamok felelnek az ellenőrzési rendelet végrehajtásáért; emlékezteti a tagállamokat arra, hogy tegyenek eleget kötelezettségeiknek, és működjenek szorosan együtt egymással a bevált gyakorlatok és az adatok megosztása

- érdekében, és tegyék lehetővé az ellenőrzési rendszerek interoperabilitását;
36. úgy véli, hogy a lehetséges ellenőrzések különböző fajtáinak egységes és kiszámítható alkalmazása ezen ellenőrzések teljes körű meghatározása, harmonizációja és kifejtése révén hozzájárulna ahhoz, hogy valamennyi uniós halászati területen egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani;
 37. rámutat, hogy egyes régiókban a tengermedencéket az Unión kívüli országokkal közösen irányítják, és kéri a tagállamok és nem tagországok közötti együttműködés fokozását;
 38. úgy véli, hogy a tagállamoknak, az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalnak és a Bizottságnak szorosabb együttműködést és koordinációt kell folytatnia;
 39. kéri, hogy az EFCA és a tagállami képzési intézmények hajtsanak végre egységes, a halászati ellenőröknek szánt európai képzési tervet, amely közös tanterven és szabványosított szabályokon alapul, és amelyet részben az ETHA finanszírozhatna;
 40. kéri, hogy az EFCA alaptantervét fordítsák le és terjesszék széles körben, például a nemzeti hatóságoknak szánt, az alkalmazásról szóló képzések révén, az ETHA segítségével; javasolja, hogy az ellenőrök a bevált gyakorlatok példáival egészítsék ki a kézikönyvet;
 41. hangsúlyozza a harmadik felek által nyújtott ellenőrzési képzési kezdeményezések értékelését és tanúsítását;
 42. javasolja a halászok képzésének és tájékoztatásának javítását, amit szakmai szervezeteik és part menti akciócsoportok is végezhetnek annak érdekében, hogy a szabályok céljának és általános jelentőségének érthetőbbé tételével terjesszék ezen szabályok megértésének tiszteletben tartásának kultúráját; e célból javasolja a tanácsadó bizottságokkal való hatékony egyeztetést; javasolja online adatbázisok létrehozását a halászati területekre vonatkozó dokumentumok és információk számára (a büntetőpontrendszert is ideértve) a hatályos adatvédelmi rendelkezések szabta keretek között, ezáltal mindenki számára elérhetővé, olvashatóvá és érthetővé téve a szabályozást; kéri a Bizottságot, hogy értékelje a leendő európai halászoknak szóló képzési tanfolyamokat, és következtetéseit tegye közzé közlemény útján;
 43. javasolja az ellenőrzések nyomtatásra kész vagy elektronikus mintáit tartalmazó és az ellenőrzési jelentéseket központosító elektronikus EFCA-nyilvántartás (egységes EFCA-ügyfélszolgálat) ötletének fontolóra vételét; megjegyzi, hogy ezt az elektronikus EFCA-nyilvántartást a tagállamok és harmadik országok által kiállított fogási tanúsítványok érkeztetésére és központi tárolására is fel lehetne használni;
 44. javasolja az ellenőrző ügynökségek által használt nyilvános kommunikációs rendszerek tökéletesítését, és hangsúlyozza, hogy rendszeresen terjeszteni kell az általuk végzett munkát és az elért eredményeket, valamint állandó jelleggel tájékoztatást kell nyújtani a halászati erőforrásokra alkalmazott szabályokról, például a legkisebb kifogható méretekről, illetve az időbeli és térbeli korlátozásokról;
 45. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EFCA szerepét, különösen költségvetését,

- hatásköreit és emberi erőforrásait tekintve; javasolja, hogy vizsgálják felül e szervezet beavatkozásainak a 1224/2009/EK rendelet 94. és 95. cikkében meghatározott feltételeit, és különösen kapjon jogot arra, hogy a túlhalászott és a maximálisan fenntartható hozamot el nem érő halászati erőforrások esetében beavatkozzon;
46. hangsúlyozza, hogy különösen azokban a tagállamokban, amelyek eddig kevésbé hajtották végre az ellenőrzési rendeletet, meg kell erősíteni és szigorítani kell az ellenőrzéseket a jogellenes halászat elleni fellépés, a KHP szabályainak való megfelelés és a begyűjtött adatok minőségének fokozása érdekében;
 47. emlékeztet arra, hogy az adatokat valós időben kell tudni megosztani, különösen a Hivatal által a tagállamokkal együtt végzett és a Hivatal által közös megvalósítási tervek révén összehangolt ellenőrzési műveletek során;
 48. hangsúlyozza, hogy növelni kell az EFCA a tagállamokhoz közeli jelenlétét, a legkülső régiókat is ideértve;
 49. javasolja, hogy az Európai Parlament legalább két képviselővel vegyen részt a Hivatal igazgatótanácsában, amelyben hat képviselőt a Bizottság és egyet-egyét a tagállamok jelölnek, és hogy e képviselő legyen paritásos összetételű (nők és férfiak azonos számban foglaljanak helyet benne), és a Parlament Halászati Bizottsága jelölje ki tagjai közül;
 50. javasolja az ellenőrzés – például a nyomon követés – kiterjesztését a teljes termelési láncra, és a tengeri ellenőrzési jogkör egyetlen közigazgatási szervre történő átruházását az emberi, logisztikai és pénzügyi erőforrások pazarlásával járó és zavart okozó ellenőrzésbeli átfedések, valamint a halászati ágazat szereplőire gyakorolt fölösleges nyomás elkerülése érdekében; emellett kéri a tagállami intézmények között hivatalos együttműködés kialakítását annak érdekében, hogy a haltermelési lánc egésze hatékonyan ellenőrizhető legyen;
 51. kéri a Bizottságtól, hogy határozza meg, helyénvaló-e a büntetőpontok halászati engedélyekkel való összekapcsolása; hangsúlyozza, hogy e rendszer értelmében a pontokat a hajó értékesítése esetén továbbviszik az engedéllyel, ami egyes esetekben csökkentheti a hajók értékét és így akadályozhatja továbbértékesítésüket például fiatal halászok részére, akik vállalkozást kívánnak indítani;
 52. javasolja egyedi intézkedések elfogadását annak elérése céljából, hogy az éttermekben a fogyasztás tudatosabb és felelősebb módon történjen, nem kizárva egy, az étteremtulajdonosokra nézve kötelező előírás bevezetését, hogy a termékekről minimális tájékoztatást nyújtsanak, ezzel közvetett ellenőrzés gyakorlását lehetővé téve a fogyasztók számára;
 53. javasolja a belvizeken önálló közösségi vagy regionális ellenőrzések, a tengeri halászati területeken 12 tengeri mérföldes körzetben nemzeti ellenőrzések, minden egyéb víz esetében uniós ellenőrzések lefolytatását;
 54. úgy véli, hogy a kockázatértékelésen alapuló ellenőrzéseknek átlátható, konkrét és mérhető, európai szinten meghatározott minimumkritériumokra kell épülniük;

55. kéri a szankciók szabványosítását és egyúttal arányos és megkülönböztetésmentes és elrettentő szinten tartását; a büntetőjogi szankciókkal szemben a gazdasági szankciókat – többek között az ideiglenes tevékenységfelfüggesztést – részesíti előnyben, ugyanakkor úgy ítéli meg, hogy az 1380/2013/EU rendelet 17. cikkében foglaltaknak megfelelően a jogsértések megelőzése érdekében előnyben kell részesíteni a KHP szabályainak megfelelő halászoknak szánt ösztönzőket;
56. emlékeztet arra, hogy a szankciókért a tagállamok felelnek, és hogy az Európai Unió az 1224/2009/EU rendelet útján jogilag nem írhatja elő azok szabványosítását; rámutat ugyanakkor, hogy a pontrendszer a szankciókra vonatkozóan fontos keretet biztosít, és felhívja a tagállamokat, hogy kezdeményezzék különösen a büntetőjogi szankciók széles körű szabványosítását a jelenleg fennálló egyenlőtlenségek felszámolása érdekében;
57. úgy véli, hogy a járulékos fogások rendszere valójában a halászati szereplők objektív és teljes felelősségét eredményezi, mivel abban az esetben is felelősségre vonhatók, ha teljes mértékben a jognak megfelelően és a lehető legnagyobb körültekintéssel jártak el a nem szándékos fogások elkerülése érdekében;
58. úgy véli, hogy az európai uniós jog általános elvei nem egyeztethetők össze egy olyan rendszerrel, amelyben valamely személy objektíve felelősségre vonható nem gondatlanságból és nem szándékosan elkövetett cselekedetért;
59. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra a súlyos jogsértésekre és/vagy ismételt jogellenes magatartás esetében alkalmazandó, harmonizált minimumbüntetés kidolgozását;
60. támogatja szigorúbb szankciók kiszabását a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat esetében;
61. kéri olyan mechanizmusok kidolgozását, amelyek a szabályoknak való megfelelés javítása érdekében a jó példákra világítanak rá;
62. úgy véli, hogy egyes rendelkezések olyan módon való értelmezése, amely a nem szándékos fogásokra vonatkozó határérték túllépéséért büntetést von maga után, figyelembe nem véve a gondatlanság vagy szándékosság hiányát jogszerű magatartás esetén, egyértelműen ellentétes az Európai Unió azon alapvető értékeivel, amelyeket az elsődleges jogban az EUSZ 6. cikke rögzít;
63. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki könnyen alkalmazható és érthető iránymutatásokat a tagállamok közötti egyenlőtlen bánásmód megelőzése érdekében, különösen olyan esetekben, amikor a halászati szereplők a járulékos fogások önkéntes bejelentése révén igazolják, hogy jóhiszeműen jártak el, és a fogások teljesen véletlenszerűek voltak;
64. úgy ítéli meg, hogy ha hozzásegítik a gazdasági szereplőket ahhoz, hogy a tagállamok között kompatibilis, modern és könnyen korszerűsíthető technológiákba és felszerelésekbe ruházzanak be, az tisztességesebbé, kiegyensúlyozottabbá és hatékonyabbá teszi majd az ellenőrzéseket;

65. ösztönzi finanszírozási mechanizmusok létrehozását az alacsony költségű technológiák használatának növelése érdekében az önkéntes ellenőrzések lehetővé tétele és a halászok nyomon követésének és biztonságának javítása érdekében, különösen a kisüzemi halászat területén;
66. hangsúlyozza az elektronikus technológiák (elektronikus jelentéstételi és elektronikus nyomon követő rendszerek) fontosságát, amelyek adott esetben költséghatékony eszközöket jelentenek a tengeri tevékenységek megfigyelésének bővítésére;
67. ellenzi mindennemű kötelező fedélzeti videokamerás megfigyelési rendszer előírását;
68. felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy az új földmegfigyelő technológiák, például a Sentinel műholdak használata a halászat ellenőrzése szempontjából hasznos lehet;
69. javasolja, hogy egyenértékű ellenőrzéseket alkalmazzanak a behozott halászati termékekre, a tengerparti halászatra és a szabadidős horgászatra, illetve az uniós flotta által a nem uniós vizeken folytatott és a nem uniós flott által az uniós vizeken folytatott halászatra is annak biztosítása érdekében, hogy az európai piac egésze egyenértékű hozzáférési szinttel rendelkezzen; javasolja a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal kapcsolatban az adatmegosztás kötelezővé tételét;
70. hangsúlyozza, hogy a rendelkezésre álló költségvetési forrásoknak, különösen az ETHA keretein belül, reálisaknak, következeteseknek és az ellenőrzés céljaihoz elegendőeknek kell lenniük;
71. javasolja a területek számára létfontosságú halárverések megőrzésének biztosítását különösen ETHA-finanszírozás által, mivel hozzájárulnak az átláthatósághoz és a nyomonkövethetőséghez, valamint megkönnyítik a halászat ellenőrzését;
72. támogatja a szabadidős horgászat hatásainak a felülvizsgált ellenőrzési rendeletbe való beillesztését;
73. kéri egy, az egész Unió területén kompatibilis nyomonkövetési, adatátviteli és -elemzési rendszer kidolgozását; emellett kéri, hogy újból az Európai Bizottság feladata legyen az információ- és adatmegosztás kereteinek meghatározása, a hatályos adatvédelmi rendelkezésekkel összhangban; hangsúlyozza, hogy az adat- és információmegosztás átlátható kerete kulcsfontosságú az egyenlő versenyfeltételek biztosítása szempontjából;
74. hangsúlyozza, hogy a kirakodási kötelezettség végrehajtásához megfelelő ellenőrzési rugalmasságnak kell társulnia, mivel figyelembe kell venni a halászati területekre vonatkozóan e kötelezettséggel előírt alapvető változásokat, különösen a több fajt érintő halászati tevékenységek tekintetében; ismételten hangsúlyozza, hogy a szankciókat és a pontrendszert a kirakodási kötelezettséggel összefüggő meg nem feleléssel kapcsolatos súlyos jogsértések esetén a kirakodási kötelezettség végrehajtásáról szóló (EU) 2015/812 rendelettel összhangban progresszív módon kell alkalmazni;
75. hangsúlyozza, hogy az érdekelt felek és a nyilvánosság rendelkezésére kell bocsátani azt az információt, hogy a tagállamok szankcionálják-e a különböző típusú jogsértéseket, illetve milyen módon, valamint hogy a szankciókat a hajó lobogójától függetlenül következetesen alkalmazzák-e, teljes mértékben tiszteletben tartva az érintettek

magánélethez való jogát;

76. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

Gyakran lehet hallani a halászoktól azt a panaszt, hogy a halászati ellenőrzés náluk sokkal szigorúbb volt, mint a szomszédaiknál, függetlenül attól, hogy ez utóbbi egy másik tagállamban vagy egy másik halászterületen történt. A halászok mindenütt azt állítják továbbá, hogy valamennyi szakma közül az övék a leginkább ellenőrzött. Ez az igazságtalanságérzet valódi kérdést vet fel: mégpedig a jogszabályok egységes alkalmazásának és ezáltal hatékonyságának kérdését. Mivel feltehető, hogy a szabályokat nem azonos szigorral alkalmazzák, féltő, hogy olyan helyzet áll elő, amelyben a szabályt, arra való hivatkozással, hogy nem azonos mindenki számára, nem fogják betartani.

Néhány hónapnyira a halászati ellenőrzésről szóló rendelet felülvizsgálatától, amelyet remélhetőleg a közös halászati politika reformja magával hoz, valamint a kirakodási kötelezettség bevezetésével szükségessé vált, hogy a halászati bizottság foglalkozzon ezzel a tárggyal. A cél kettős: azon szabályok alkalmazásában fennálló hiányosságoknak az azonosítása, amelyek az igazságtalanság érzéséhez vezetnek, valamint a közösségi halászati politika ellenőrzésének harmonizációját javító megoldások, noha ez a politika még mindig az egyik leginkább integrált közösségi szakpolitika.

I. Az előadó véleménye

Az előadó több olyan látogatásra támaszkodik, amelyeknek célja találkozók megtartása, illetve a különböző halászati ellenőrzések tényeinek megismerése volt, és ezeket a látogatásokat (a spanyolországi Vigóban, ahol többek között az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal található, a németországi Kielben, az olaszországi Genovában, a belgiumi Ostendében, továbbá a bretagne-i Lorient-ban és Etelben, és az észak-franciaországi Boulogne-sur-Merben) e jelentés megírására használta fel.

Ezen utazásai során, valamint Brüsszelben is, az előadó számos halással, az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal képviselőivel, és a nemzeti, illetve regionális ellenőrökkel értekezett.

Emellett az előadó meghallgatást kezdeményezett a Halászati Bizottságban, amelyre meghívták az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal igazgatóját és az alábbi tagállamok halászati ellenőreit: Franciaország, Írország, Németország, Olaszország és Spanyolország.

II. Az előadó főbb következtetései

Ez a jelentés számos megállapítást és mellettük néhány ajánlás megfogalmazását teszi lehetővé

1. A harmonizációt akadályozó tényezőkre vonatkozó megállapítások

- Hatály

Utazásai és találkozási során az előadó tapasztalhatta a rendkívüli eltéréseket az ellenőrzés alkalmazási területei, az eljárások és a stratégiák között. Ennek megfelelően néhány tagállam egyetlen felügyelet útján szervezi meg az ellenőrzéseket a halászati eszközöktől egészen a fogyasztóig, míg máshol több hatóság létezik, megint más tagállamok pedig a halászati

termékek ellátási láncának egyes elemeire összpontosítanak.

- Képzés

Valamennyi tagállam maga hozza létre saját, a halászati ellenőröknek szóló képzését; képzési referenciarendszerét, határozza meg az elvárt ismereteket és a toborzás módjait.

Másfelől a halászok képzése felemás, úgy tűnik, az ellenőrzés és a szankciók kérdése nem része a halászok ismeretanyagának.

- A vizsgálati eljárás, és módszerei

Valamennyi tagállam eltérő ellenőrzési eljárást alkalmaz. Noha létezik egy egységes formanyomtatvány a hajók fedélzetén elkövetett jogsértések megállapítására, a vizsgálati eljárások különböznek. Így például nincs semmilyen előírt fokozatosság az ellenőrzés lefolytatása során. A szabályozás lehetséges ellentmondásai vagy alkalmazhatóságának hiánya teret enged az ellenőrök mérlegelésének. Végül, az ellenőrzési módszerek és a felhasznált eszközök sem szükségszerűen ugyanazok.

Az is megállapítható, hogy a tagállamok, sőt a régiók is eltérően ültethetik át a szabályozást, az 1224/2009/EK rendeletben található nagyszámú fakultatív rendelkezésnek köszönhetően. Az is sokszor felvetődött, hogy a rendelet egyes rendelkezései nem alkalmazhatóak az adott tényekre, akár azért, mert ezek a szabályok nem felelnek meg a valóságnak, akár azért, mert az olyan rendelkezések, mint e rendelet 17. cikke, ellentmondásosak, és ez ahhoz vezethet, hogy az ellenőrök szubjektíven értelmezik e rendelkezéseket.

Másfelől a kockázat számítási módszere gyakran igen szubjektív, és kevésbé átlátható, ami a szakemberek részéről kérdést vethet fel az ismételt ellenőrzések indokai vonatkozásában.

Végül az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal közös megvalósítási terveket alkalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállamok összehangolják a tevékenységeiket. Jelenleg a Hivatalt közös projektek végrehajtásával megbízó mandátum az 1224/2009/EK rendelet 94. és 95. cikke értelmében a tagállamoktól kapott, túlságosan szűk körű mandátumra korlátozódik. A Hivatal költségvetése egyébként túlságosan alacsony, és meg kell jegyezni, hogy a közösségi halászati politikát és a salátarendeletet a Halászati Ellenőrző Hivatalra vonatkozó kapcsolódó pénzügyi kimutatás nélkül fogadták el.

- Szankciók

Egész Európában eltérőek a bírósági eljárások és a szankciók: ugyanazért a jogsértésért szabálysértési vagy büntetőjogi szankció is kiszabható. Meg kell jegyezni, hogy azokban a tagállamokban, ahol büntetőjogi szankció van, a halászok megjelenése a bíróságon a személy elleni erőszakkal vádolt személyek mellett helytelennek és képtelennek tűnik, mivel ez a helyzet rendkívül alacsony mértékű szankciókhoz vezet.

Megállapítható, hogy a leghatékonyabbak a gazdasági jellegű szankciók, mint amilyen a kikötőből való kifutás megtiltása.

A 2009-es „ellenőrzési” rendelet által bevezetett pontrendszer egy kísérlet a súlyos jogsértésekre európai szinten alkalmazható gazdasági szankciók egységesítésére. Ennek

megvalósítása ugyanakkor értékét veszítette a tagállamok eltérő értelmezései miatt, ami a szakemberek részéről gyenge támogatottságot kapott, és amit még súlyosbított az, hogy a büntetés a hajókon keresztül átruházható, minden személyes jelleg nélkül, ami egy új, az Európai Unió Alapjogi Chartájának ellentmondó forgatókönyvhöz vezetett. Az ETHA által bevezetett rendelkezések szintén lehetővé teszik az európai szankciók alkalmazását.

- Eszközök (technológiák és felszerelések)

Az ellenőrzés lefolytatásához felhasznált eszközök, és pénzügyi eszközök szintén tagállamonként változnak. Sajnos, a tagállamok által alkalmazott egyes eszközök és technológiák összeegyeztethetlensége hatékonyságromláshoz vezet. A hajónaplók technológiai közötti eltérések példája felveti az európai közbeszerzési eljárás szükségességének kérdését. Megállapítható az is, hogy az egyes alkalmazott technológiák elavultak, és gyenge a hatékonyságuk, amit tovább súlyosbít az ellenőrzési technológiák modernizációjára rendelt költségvetés hiánya.

- Adatgyűjtés

A tagállamok által használt adatbázisokat még mindig nem osztják meg, pedig elengedhetetlen a kockázatelemzésekhez és az ellenőrzési stratégiákhoz. A bizalmasnak nyilvánított adatok akadályozzák az egységesítést.

Egyes közigazgatási rendszerek online, bárki által elérhető adatbankokat hoztak létre, többek között a fogásra és az alkalmazott felszerelésre vonatkozó adatok és az árak összegyűjtése céljából. Ez a gyakorlat kettős előnnyel jár: lehetővé teszi a rendelkezésre álló adatok szükség szerinti megszerzését, és segíti az ellenőrzést.

2. A jelentés javaslatai

- A hatály egységesítése

A fennálló közösségi jogi szabályozás egyszerűsítésre szorul, többek között az 12224/2009/EK rendelet 2017-re tervezett felülvizsgálata által. A jelenlegi rendelet egy igazi „matrjoska baba”; például annak megértéséhez, hogy egy többéves tervnél mit kell alkalmazni, a rendelet számos cikkét kell egymás mellé illeszteni. Másrészről a feltételes módot el kellene törölni.

- Képzés

Elkerülhetetlennek tűnik az ellenőrök európai szintű képzésének megvalósítása, és az ellenőrzés egységes referenciarendszerének kidolgozása. A halászoknak szóló képzést is erősebbé kellene tenni. Ezt a képzést a szakmai szervezetek is népszerűsíthetnék, és megszervezhetnék annak érdekében, hogy a szabályok és az ellenőrzés céljának és jelentőségének érthetőbbé tételével terjesszék ezen szabályok tiszteletben tartásának kultúráját. A mindenki számára elérhető és érthető online adatbázisok létrehozása szintén sürgős, még akkor is, ha az 1224/2009/EK rendelet előírja nyilvános weboldalak létrehozását, ami nem történt meg mindenhol.

Végül, a tanácsadó bizottságokkal való egyeztetés ma csak papíron létezik, a valóságban nem, többek között a bizottságok számára a meghallgatások megválaszolására nyitva álló határidők

rövidsége miatt. Ezeket a bizottságokat teljes körűen támogatni kell a határozathozatali eljárásuk folyamán, ez a biztosítéka a szabályok elfogadásának és relevanciájának.

- Eljárások és módszerek

Az eljárásokat európaivá kell tenni, és meg kell erősíteni az EFCA szerepét, főként forrásai növelésével és hatáskörének bővítésével. Jelenleg valóságos előrelépés tapasztalható ott, ahol az EFCA közös megvalósítási tervet alkalmazva avatkozik be. Hasznos lenne tehát megengedni a közbelépését, ott, ahol a koordinációt a leghatékonyabbnak véli, nevezetesen minden olyan halászterületen, ahol a fogás a maximálisan fenntartható hozamot nem elérő fajokat érinti. Tekintettel igazgatótanácsának erős stratégiai hatáskörére, érthetetlen egyébként, hogy az Európai Parlament miért nem képviselteti magát, belépése hasznos volna.

Jelentősséggel bír továbbá, hogy az ellenőrzési eljárások átláthatóak és egységesek legyenek. Ezzel összefüggésben szükség van a kockázatelemzésen alapuló ellenőrzések átlátható módon történő objektívebbé tétele és tökéletesítése, továbbá a kockázati tényezőket európai szinten kell meghatározni.

Végezetül a különböző felügyelőségek együttműködése szükséges az ellenőrzések versengésének elkerülése és a műveletek ésszerűsítése érdekében.

- Szankciók

Elengedhetetlen, hogy a szankciók ugyanazok legyenek az azonos jogsértések esetén, valamint az ösztönző intézkedések bevezetése. Ennek első lépése lehetne egy, a tengeri ügyekre szakosodott bírói tisztség létrehozása valamennyi tagállamban.

- Korszerűsítés

Az ellenőrzések még hatékonyabbak lennének, ha a gazdasági szereplők módjában állna beruházni korszerű és egymással kompatibilis technológiákba. Ilyen például a hajók műholdas nyomkövetése, amely lehetővé teszi a szárazföldön elkövetett jogsértések azonosítását, és a szükséges beavatkozások megcélzását.

Ezzel kapcsolatban a rendelkezésre álló költségvetési forrásoknak, az ETHA keretén belül, összhangban kell állniuk az ellenőrzés céljaival, és ösztönző hatást kell gyakorolniuk a kutatásra és az innovációra. Az ellenőrzési politika teljes egészében csak ezekkel az eszközökkel korszerűsíthető. Sajnos az ETHA jelenlegi finanszírozási szintje nem elégséges.

- Adatok

Az adatok a jogalkotási munkához hasonló módon a hatékony ellenőrzésben is alapvető jelentőségűek. Ezek teszik lehetővé a stratégiák meghatározását, a hatékonyság optimalizálását, a legnagyobb kockázatoknak kitett halászterületek, hajók vagy tevékenységek megkeresését. Össze kell tehát gyűjteni a tagállamok között összeegyeztethető adatokat, és biztosítani szükséges a szárazföldre juttatásukat.

III. Összegzés

E jelentés összegzéseként és a harmonizáció iránti elvárások összefoglalásaként az előadó egy halász szavait idézi: „Lehet, hogy a flotta képes szigorúbb szabályozás szerint működni, de az

képtelenség, hogy ez mindannyiunk számára ne ugyanazt jelentse”.

ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

Az elfogadás dátuma	12.7.2016
A zárószavazás eredménye	+: 18 -: 1 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, David Coburn, Diane Dodds, Linnéa Engström, João Ferreira, Carlos Iturgaiz, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Izaskun Bilbao Barandica, Ole Christensen, Ian Duncan, Jens Gieseke, Maria Lidia Senra Rodríguez